STRÁNKA NEJEN PRO DĚTI

2.neděle adventní *Každý člověk uzří Boží spásu.*

Co se stane, když velký kámen leží na cestě? Někdo půjde, zakopne … a může si rozbít nos nebo zlomit ruku. A co když takový kámen leží na silnici? Velkému autu by to nemuselo tak vadit, ale pojede třeba kolo, a úraz je tu! Proto když vidíme na cestě takovou překážku, musíme ji odstranit – nejen kvůli sobě, ale i kvůli druhým.

Každý z nás je na cestě k Bohu. I na ní se mohou objevit překážky. Jsou to naše špatné sklony a hříchy. Stávají se pro nás takovým „kamenem úrazu“. Jsou to třeba hádky, zlá slova, hněv, lenost, neplnění povinností, závidění, neochota pomáhat, uskromnit se, rozdělit se, povýšenost atd. Každý máme na své cestě nějaké takové kameny či kamínky, které je potřeba odstranit.

V evangeliu jsme slyšeli o tom, jak přišel Jan Křtitel a volal: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! – Jan věděl, že příchod Pána je už blízko, a že se na něj každý musí dobře připravit. Jeho slova platí i pro nás. Každý máme nějaký ten „svůj“ kámen, který leží na naší cestě k Bohu a brání nám v ní. Každý takový kámen je odstranitelný. Pán Ježíš sám nám chce pomoci.

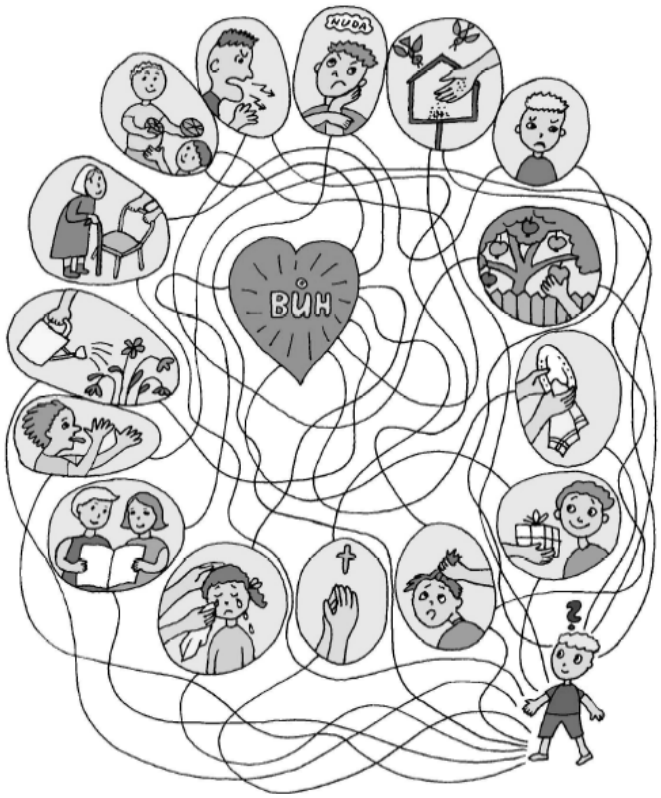

Úkol k obrázku: Které chování se líbí Bohu, které není pěkné a nelíbí se i nám?

Přebráno: text katechetický věstník prosinec 2000, obrázek www.kanan.cz

Cesta života – Klenčí

V pátek 6. 11. 2009 jsme se s naším nábožkem pro 4. – 6. třídu vypravili na faru v Klenčí p. Čerchovem. Naše složení? Celé nábožko, kromě Jany, tedy: Betynka, Lukáš, Martin, Štěpán, Šárka, Luboš, David, Paddy a Madlenka + Terka. V pátek jsme se všichni sešli na vlakové zastávce Domažlice město v 16:55, v 17:10 jsme vyrazili na náš výlet. Začalo to hned zábavně. Ve vlaku jsme hráli prima hry, a když jsme došli na faru, tak jsme si z čekání na Libora (klenečský farář), zahráli pěknou hru: „Policista, ministr, prezident“. Po setmění jsme vyrazili na hřbitov. Na hřbitově jsme viděli hrob J. Š. Bára. Po návratu na faru se holky pustily do přípravy večeře a kluci šli hrát ping-pong. Večeře byla výborná. Ptáte se, co to bylo? Palačinky s marmeládou a kakaem. Mňam! Najedli jsme se výborně a mysleli jsme, že půjdeme spát. Ale to jsme se mýlili! Po večeři se začala připravovat oslava. Koho? Všech dětí z nábožka, kteří měli narozeniny nebo svátek od srpna do 6. listopadu. Přichystány byly různé laskominy, co jsme si přinesli z domova. Např. gumové žížalky, různé bonbóny, čokoláda, sušenky. Samozřejmě i dětské šampaňské. Po oslavě už bylo pozdě večer. Asi tak půl jedenácté. Povídali jsme si o zajímavých věcech a pak šli spát. Když jsme se druhý den probudili, šla Betynka, Terka a Lukáš dělat stopovačku. Stopovačka se povedla: pro jeden úkol museli hledači lézt dokonce až na strom! Pak jsme udělali vyhlašování. Nejlepší dostali i diplom. (viz. obrázek) Pak jsme udělali chutný oběd a hurá domů. Tato výprava byla první, ale úžasná.

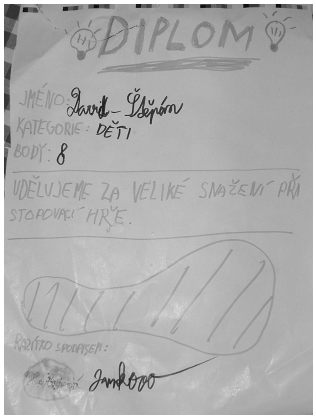

Alžběta Havlovicová (Betynka)